



נסיכים דן מרידור, אהוד אלמרט ורוני מילוא  
נמ, אני יכולתי להיות שרמישפטים טובי

עיס שאפשר לבקש ממני שאוותר, שלא אעשה בעיות. אני יודע שזה נשמע מוזר. זה עניין של אופי. אני נלחם למען אחרים. החברים שלי תמיד מתלוננים: „למה אתה לא נלחם למען עצמך כשם שאתה נלחם למען אחרים?“ מי נלחם למעני? בכל זאת יש כאן לה. עובדה שהגעתי להיות בכנסת, רי עכשיו אני שר.

קשה לי עם זה. מה אני יכול לעשות. **● אז עכשיו אתה מנהל את המילחמה הראשונה שלך למען עצמך?** זאת בעצם מילחמה על העניין. איך לו הייתי נלחם למען עצמי — הייתי מרים ידיים.

אני יודע שהצטיירה לי תרמית שונה, אבל תרמית אינה חופפת תמיד מציאות. לכן זה לא מעסיק אותי. מה שמעסיק אותי הוא שראש-הממשלה לא טעה בשיקוליו, כשהחליט על הרכבה-הממשלה.

**● נודהגים להגדיר את יחסך עם יצחק שמיר כ„מיוחרים“.** ההיכרות שלי עם שמיר היא ארוכה מאוד. תמכתי בו לראשות-הממשלה עוד כשהיה חבר-כנסת מהמניין. הוא היה יושב-ראש אגף-האירגון של חרות. תמיכתי התבטאה בהליכה עימו (המשך בעמוד 41)



מילוא עם יצחק שמיר  
כשאני הלכתי עם שמיר, מי הימר עליו?

אמצע-השיכנוע, כולל חוות-דעת של מומחים. **● מתי הבנת שלא זו הדרך?** הרגע המכריע היה כשראיתי את שחל מגיש הצעה לדיון בממשלה. הנושא היה אמור לעלות ביום הראשון (שעבר). פתאום הגיע שחל והציע בעצם שלא להעביר שום-דבר. או הבנתי שמנסים לטרפד את הקמת המישרד. שחל עצמו, במהלך הדיונים, אמר

## „תיארחי לעצמי שיהיו ציחקוקים על תוארי החדש... כולם יודעים שאפשר לבקש ממני לוותר, אבל...“

את איכות-הסביבה. בסוף נשארתי עם איכות-הסביבה.

**● בכל זאת, היה ברור לך שי הפעם אתה עולה ביתה ויושב ליד שולחן-הממשלה?** היה די ברור שאהיה הפעם שר. ראש-הממשלה רמו על כך די ברורות. הוא אמנם לא אמר זאת במפורש, אבל כשעשו לי יום-הולדת, הוא רמו על כך, כשכירך אותי. זה היה פשוט ברור. אני גם מרגיש מוכן לכך. כשמילאתי את מקום שריהפנים, עשיתי זאת לא רע, גם לדעת המחמירים.

**● לא העזת לדבר על כך עם שמיר ישירות?** לא העזתי לשאול דוגרי, אבל אמרתי לראש-הממשלה, באיוו שיחה שהיתה לנו על הנושא, שאני מעוניין אך ורק בתיק ביצועי. **● כלומר: שרי-בליתיק היה הקו האדום שלך?**

לי שהוא מסכים שצריך להעביר את בריאות-הסביבה ממישרד-הבריאות. הצעתו של שחל בממשלה לא היתה מקובלת על מרידור. דן תומך בי. באור תו הרגע הבנתי ששחל, ביחד עם השרים הנוגעים בדבר, רוצה לטרפד את הקמת המישרד.

לגבי שחל, אגב, זאת לא בעיה של סמכויות, מפני שהמכון-לחקר-הכנירת — זהו חלקיק קטנטן ממישרד-האנרגיה.

אני חושד שהבעיה שלו היא שי מישרדו הוא המזהם הסביבתי הגדול ביותר. מה הוא צריך בעיות? **● אתה יוצא למאבק דו-קישוטי, או שראש-הממשלה מאחוריק?**

מצד יצחק שמיר היה לי גיבוי לאורך כל הדרך, ואינני מדבר רק על גיבוי של שתיקה. **● ושמיר, שהצליח להכניס**



אלישבע ורוני מילוא

אנשתי מתעניינת בוה. היא דוקטור לביולוגיה

רות, והשאירו לי את איכות-הסביבה. **● צפית לציחקוקים על חשי-בונך, בגין התואר החדש?** כן, תיארחי לעצמי שזה יקרה, מי כיוון שחלק גדול מהציבור אינו יודע בדיוק במה מרוכר. **● במהלך המשא-ומתן חל איזה סיחות בשישקל הסגולי של התיקים שיועדו לך: מסנים ותחבורה עד לאיכות-הסביבה. אתה מאוכזב?** כן. היה איזה תהליך של ירידה בתפקיד שאני מקבל. מצד שני, חשתי סיפוק שאני נכנס לממשלה.

**● ביחד איתך נכנס גם דן מרידור, שצמוד אליו התואר „נסיך“.** אתה הגעת בכוחות עצמך לעמדת-כוח. אתה לא מרגיש מתוסכל שדווקא אתה

זה היה תנאי בליעבור לגבי. אמרתי כל העת שמבחינתי אין הברל בין סגן-שר לבין שרי-בלי תיק. אחרי שכבר החלפתי את שריהפנים וטיפלתי, במי קומו של משה ארנס, בנושא הערכים...

**● בש„תפרו“ לך את תיקי התיקשות והתחבורה, התחלת להתבונן?** בניגוד למה שאת חושבת — לא. אולי אינטרסנטים מסביבי התכוונו. לא התכוונתי, מפני שאני מאמין באמונות שפלות, בעיוד-הרע.

**● אתה זוכר את הרגע המי אושר שבו הסתבר לך שתהיה שרי-איכות-הסביבה?** בעצם הוחלט שאקבל את תיק התיקשות ותזאיכות-הסביבה. אחריכך פרץ „משבר פת“. צריך לכנות זאת „משבר